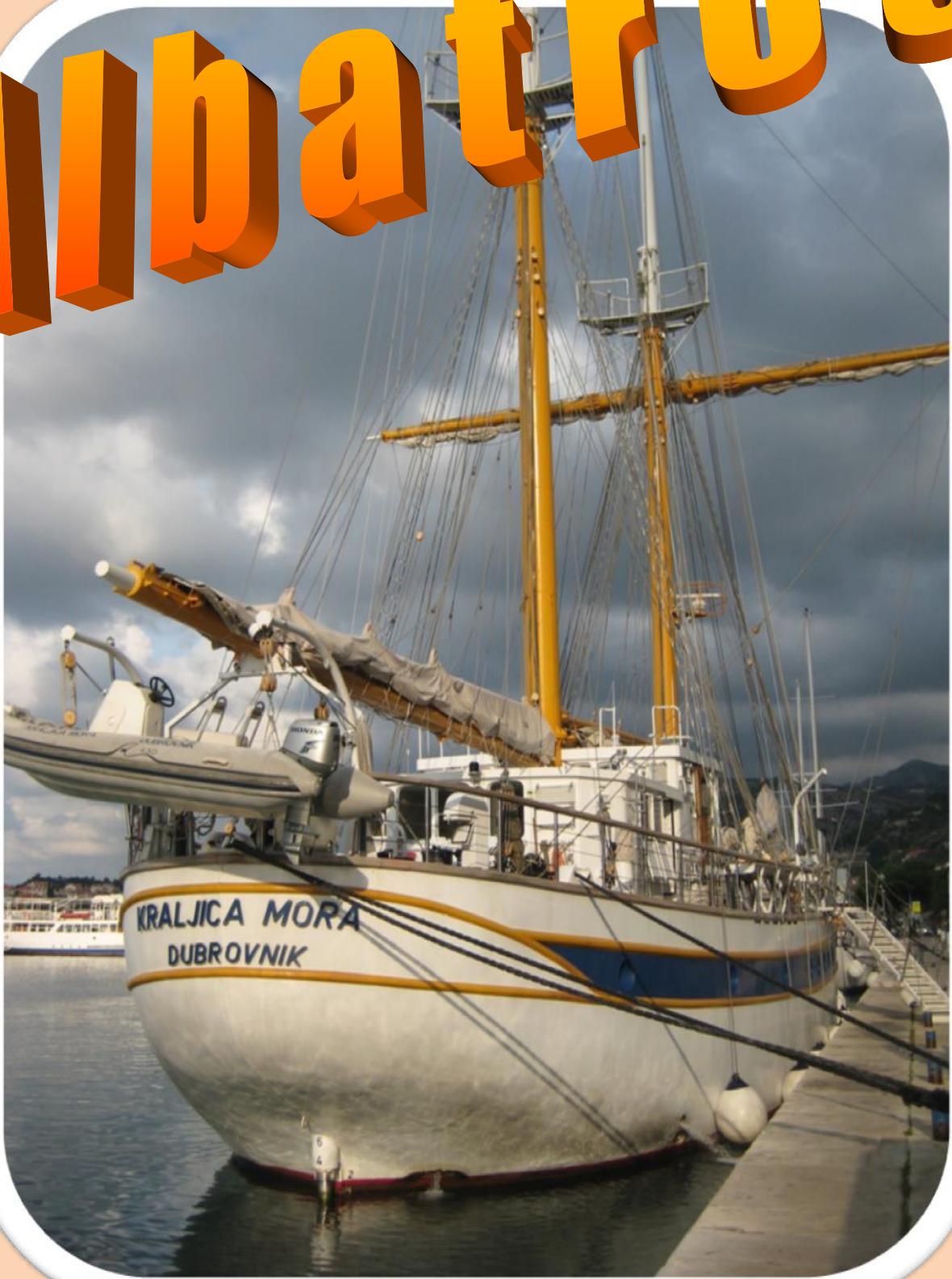

Aubatros

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Broj 10 Školska godina 2013./2014.

Sadržaj

Održano natjecanje u disciplini Tehničar za brodostrojarstvo.....3

Mini intervju.....4

Svi nas paze kao kap vode na dlanu.....6

Izlet u Ston.....8

Zašto stariji na razumiju mlade.....9

Kako se treba postaviti prema onima koji su netolerantni.....9

Naši učenici u Sarajevu.....10

Maturalna zabava.....12

100 godina Panamskog kanala.....14

Odigrana utakmica između učenika i profesora.....15

Our trip to the Old Town16

The City walls of Dubrovnik17

Intervju s našim ravnateljem..... 18

Profesori zaplovili Kraljicom mora.....20

Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku.....20

Školski sport.....21

Šale.....24

Albatros – list Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Za izdavača: dipl. ing. Tomislav Vitković

Odgovorne urednice: Ivana Jadrov, prof. i Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof. i Eliana Šoletić, prof. (za engleski jezik)

ISSN-1333-6878

Tisak: Prizma Dubrovnik

U stvaranju lista sudjelovali su učenici:

Antun Bašica, 1. Nb

Ivan Mandić, 2.Bs

Božo Džamarija, 3.R

Luka Čučević, 1. E

Nikša Vukas , 2.Bs

Ivan Krmek, 3. R

Ivan Levanat , 2.Bs

Tonko Blotkamp, 3. E

Održano natjecanje u disciplini Tehničar za brodostrojarstvo

Marko Plenković odnio zlato,a Marin Braica srebro! Bravo!!!

Trinaestu godinu zaredom održano je Državno natjecanje učenika srednjih škola iz obrazovnoga sektora Strojarstvo, brodogradnja i metalurgija u strukovnoj disciplini *Tehničar za brodostrojarstvo*. Natjecanje organizira Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih. Domaćin je bila Pomorska škola Split 25. i 26. travnja 2013.

Natjecali su se učenici iz sedam škola s područja Republike Hrvatske koje obrazuju učenike za zanimanja tehničar za brodostrojarstvo: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik, Srednja škola Petra Šegedina Korčula, Pomorska škola Split, Tehnička škola Šibenik, Pomorska škola Zadar, Srednja škola Mali Lošinj i Pomorska škola Bakar.

Ravnatelj Pomorske škole Split, gospodin Dragan Pavelin, domaćin natjecanja, na svečanom otvorenju uputio je riječi dobrodošlice učenicima kao i njihovim mentorima te nazočnim gostima.

Natjecanje je trajalo dva dana. Učenici su pokazali svoje vještine u izradbi cijevnih spojeva uz kontrolu nepropusnosti, mjerjenja istrošenosti košuljica, teorijskoga znanja te rada na strojarskome simulatoru. Na simulatoru su učenici upućivali i sinkronizirali dizelske generatore i obavljali prebacivanje tekućine uz pomoć brodskih crpki.

Natjecanje je provedeno u tri dijela: teorijski dio natjecanja - test znanja iz strukovnih sadržaja, praktični dio - rad na strojarskome simulatoru i radioničke vježbe u radionici.

Nakon provedenoga natjecanja učenika u disciplini
za brodostrojarstvo uručene su medalje,
pohvalnice, priznanja i zahvalnice.

Tehničar

Zlatnu medalju i prvo mjesto osvojio je učenik Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik Marko Plenković, a srebrnu također naš učenik, Marin Braica. Mentor učenicima bili su prof. Mato Bilić i prof. Kuzma Gangai. Brončanu medalju osvojio je učenik Tehničke škole Šibenik Darko Tabula.

Pohvale su zaslužili i ostali natjecatelji zbog dobrih rezultata i uzornoga vladanja. Mentore, koji već godinama nesebično promoviraju pomorska zanimanja, ulažu veliki trud pripremajući učenike za ovo natjecanje, također treba posebno pohvaliti. Susret učenika protekao je u razmjeni iskustava i ugodnom druženju. Stečena su nova i vrijedna prijateljstva.

Mini intervju

Ime: Kuzma, poznatiji kao Milo

Mjesec rođenja: listopad

Hobi: ribolov

Sitnica koja mi puno znači: lijepo vrijeme

Kućni ljubimac: nemam

Najdraže jelo: dobra riba s gradela

Najdraže piće: bevanda od crnog vina

Dobro kuham: gradelam ili kako neki kažu roštiljam

Nezaboravno putovanje: prvo putovanje brodom (asistentura) u New Orleans

Zasad neostvarena želja: odlazak u pristojnu mirovinu

Idealan odmor: višednevni ljetni boravak po našim otocima - brodicom

Omiljeni grad: Dubrovnik, ali u sedamdesetima prošlog stoljeća

Najdraža razonoda: odlazak barkom na more

Omiljeno štivo: otvoreno more

Omiljen sport: nogomet pa vaterpolo

Ne volim: laž

Veseli me: kada čujem da su neki naši učenici postali dobri i prepoznatljivi upravitelji stroja

kako na našim tako i na stranim brodovima.

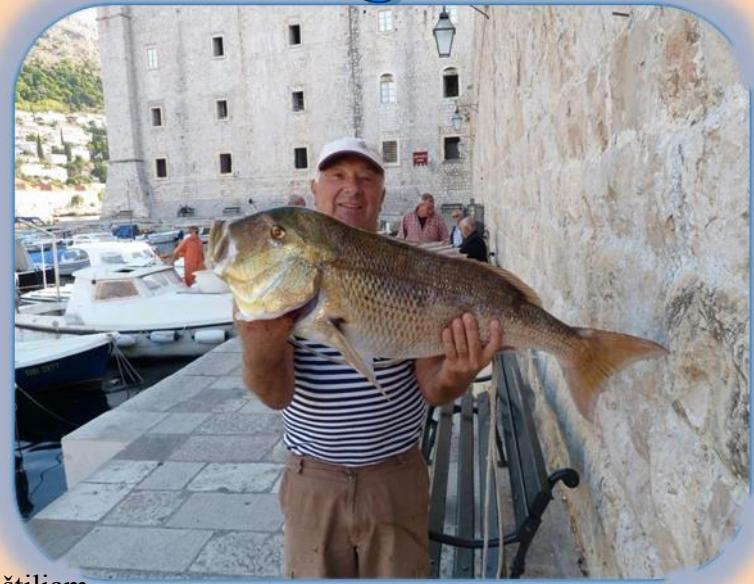
Ljuti me: lijenost i neodgovornost pri radu

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: odgovornost i poštovanje

Najdraže godišnje doba: Kasno ljeto i početak jeseni (ali ne zato što je tada početak školske godine)

Omiljena uzrečica ili moto: Formula za uspjeh = 10% PAMETI + 90 % UPORNOSTI

Kratka poruka za naše učenike: Uspjeh u bilo kojem segmentu života dolazi isključivo
upornim radom.

Mini intervju

Ime: Zlatko Mičić

Mjesto rođenja: Zagreb

Hobi: vicevi, sviranje gitare, kompjuter

Sitnica koja mi puno znači: pažnja i ljubav

Kućni ljubimac: pas bigl (beagle) Slash

Najdraže jelo: jegulje na žaru

Najdraže piće: hennessy bez leda uz malo mineralne

Dobro kuham: ništa ne znam skuhati

Nezaboravno putovanje: 1990. Godine u Austriju na skijanje

Zasad neostvarena želja: zaslužena mirovina

Idealan odmor: sa suprugom u planini

Omiljeni grad: Milano

Najdraža razonoda: pjesma i vicevi uz dobro jelo i piće

Omiljeno štivo: kriminalistički romani

Omiljen sport: nogomet, vaterpolo, tenis

Ne volim: svadbu

Veseli me: zdravlje u obitelji

Ljuti me: laž i nepoštenje

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: zdravlje i poštovanje

Najdraže godišnje doba: proljeće

Omiljena uzrečica ili moto: je....ti kupus i zelenu menestru

Kratka poruka za naše učenike: Adio vam, budite mi zdravi i veseli!

Kristina Barišić i Anđela Čumbelić, dvije djevojke iz Pomorske škole

Svi nas paze kao kap vode na dlanu!

(Preuzeto iz Dubrovačkog lista. Tekst: Mia Njavro/Foto: Zvonimir Pandža)

U opisu Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik stoji kako su 'skoro svi učenici muškog spola', a svake godine, tu i tamo pojavi se i pokoja cura. Ove godine u jednoj smjeni je Kristina Barišić, četvrtašica rođena 6. studenog 1995., a u drugoj prvašica Anđela Čumbelić, rođena 6. svibnja 1999. godine.

Ove dvije dame Pomorske škole ne susreću se jer su u različitim smjenama. Iako je jedna u smjeru Elektrotehničar, a druga Pomorski nautičar, ipak smo ih uspjeli 'uhvatiti' zajedno za duList. S obzirom da je Kristina učenica četvrtog razreda, pitali smo je li kroz četiri godine školovanja s

njom ikad bila još koja cura u školi.

- Kad sam se upisala u srednju, u školi su bile još dvije djevojke, jedna je išla u treći, a jedna u četvrti razred srednje škole. Kad sam ja upisala treći razred, u prvi se upisala još jedna djevojka, no brzo se prebacila u Split. I eto, tako sam ostala sama u školi - kaže. Dok prolazimo hodnikom, svima se javlja. Kako i ne bi, kad je svi znaju... Pitamo je - paze li je njeni kolege iz razreda? - Tu i tamo ima pomalo zafrkancije, no uglavnom su u redu prema meni. Dobri su, paze me, dobijem i marendu... Ma sve pet! - kaže.

Inače, u razredu ih je čak 34 električara i zato je kaže 'tako bučno'. A ona kao jedina cura u razredu priznaje kako im pomaže na satu, a dodaje i kako na ispitima postoji 'timski rad'. Super je, dodaje, što srijedom nema školu, već praktičnu nastavu. Na pitanje sjedi li kao jedina damica u razredu u prvoj klupi u sredini, odgovara:

- Haha, ma kakvi! Sakrila sam se u predzadnju klupu - smije se te dodaje kako i nije teško ići u 'mušku školu', a otkriva i svoje planove za budućnost.

- Odlično mi je! Nije mi naporno niti teško. Malo jest, u biti, ali valjda je to normalno kad si srednjoškolac. Ono što planiram je upisati građevinu ili nastaviti elektrotehniku, a gdje, to ne znam. Najvjerojatnije u Zagrebu. Već mi je jedan brat gore pa mi neće biti teško preseliti se - dodaje. Inače, nije 'sama' cura ni doma.

Točnije, ima dva brata i dvije sestre pa je zato i odabrala elektrotehniku.

- Zapravo sam prvo htjela građevinu, no eto odabrala sam elektrotehniku. Oba brata su tu završila pa su me 'povukla za sobom'. Oni su mi i potpora i instrukcije - kaže Kristina, koja živi u Cavtatu, a osim škole spominje i svoje hobije, izvannastavne aktivnosti. Trenirala je odbojku osam godina, a sada svira saksofon.

- Sviram već godinu dana u Gradskoj glazbi u Cavtatu. Inače, svirala sam nekoliko godina klarinet pa mi nije bilo teško prebaciti se na sax – kaže te dodaje kako joj je i omiljena zanimacija šetnja s njenim zlatnim retriverom.

Dolazimo u drugu smjenu, a čeka nas Anđela Čumbelić, prvašica Nautičkog smjera s Mljetom. Anđela inače živi u Ženskom učeničkom domu na Pilama, a doma u Sobru putuje svaki drugi vikend. 'Dovoljno, preko zime!' - smije se. Ova vesela plavušica ide u prvi razred, a otkriva zašto se i kako zarazila ovom tipično muškom srednjom školom.

- Moj tata je radio kao Lučki kapetan na Mljetu. Inače smo iz Sobre. Gledajući njega cijeli život, što i kako radi, i ja sam se zaljubila u pomorstvo te odlučila upisati Nautiku. Nije bilo puno razmišljanja i moji su to odmah prihvatili - kaže Anđela. Obiteljska ljubav nije prešla samo na nju. Anđela ima brata i sestru, a brat joj je također završio Pomorsko-tehničku školu Dubrovnik. Šteta što sad ne ide s njom u školu, da je može paziti, kaže, no dodaje i kako je dovoljno paze njeni nautičari iz razreda.

- Škola je odlična i meni je super u njoj. Naravno, ima poteškoća, ima i boljih i gorih predmeta, ima i malih problema s muškima, no ništa strašno. Dapaće, super mi je i stvarno me čuvaju - kaže Anđela, a otkriva i kako su joj najgori predmeti za učenje fizika i matematika te ponekad povijest, no kako je sve lakše kad su profesori sjajni. Na pitanje koji joj je najdraži predmet, odmah odgovara Poznavanje broda! Stoga smo je pitali misli li možda upisati neki smjer u Dubrovniku poput 'Upravljanje brodicama i lučicama', na što odgovara da bi ipak radije u Split, kako bi mogla nastaviti sa smjerom Nautika.

- Nautika mi je prvi izbor, naravno, ako uspije upisati u Splitu. Valjda neće biti problema oko toga - kaže. Inače, promislili smo kako je lako i jednostavno ići u muški razred s njih 28, kad imaš hobi kao što ga Anđela ima.

-Treniram karate, već jako dugo, od malih nogu. Zato me svi paze u razredu - smije se i dodaje:

- Budu nekad bezobrazni, ali to je valjda normalno. Samo na trenutke, inače su stvarno krasni prema meni, a vjerujem i prema Kristini - zaključuje Anđela.

Izlet u Ston

Sunčanog listopadskog jutra ustali smo rano u 6.30 i s ushićenjem krenuli prema kolodvoru na dugo očekivani izlet u Ston. Tamo su nas čekali naš razrednik Mato Bilić te profesor Strgar sa svojim učenicima. Do 8.00 sati svi smo već pristigli na kolodvor te se autobusom uputili prema Pelješcu. U autobusu je vladala ležerna atmosfera. Slušali smo glazbu i ugodno razgovarali.

Zaustavili smo se u Malom Stonu te krenuli na čuvene Stonske zidine. Te su zidine druge po veličini u svijetu, odmah nakon Kineskog zida. Građene do početka 16. stoljeća, Stonske zidine jedan su od najvećih građevinskih pothvata onoga doba, s izvornom duljinom od 7000 m. Sastoje se od zidina Stona i Malog Stona, Velikog zida s trima tvrđavama Veliki Kaštio, Koruna i Podzvizd, četrdeset i jedne kule, sedam bastiona i četiri predziđa. Utrkivali smo se tko će po zidinama prvi stići do Stona.

Stigavši do Stona, okrijepili smo se dobrom hranom i hladnim pićem. Odmorili smo se, obišli Ston te krenuli prema pješčanoj plaži u Prapratnom. Naši su nam profesori dali dva slobodna sata koja smo iskoristili za kupanje i igranje picigina.

Na povratku za Dubrovnik zaustavili smo se još jednom u Stonu kako bismo ga još jednom razgledali. Osobito su zanimljivi podaci o stonskoj solani. Sol se bere u devet bazena, izgrađenih za vrijeme Dubrovačke Republike kad je ta namirnica bila od velikog strateškog interesa. Solana potječe još iz rimskog doba, dva tisućljeća prije Krista, od kada traje eksploatacija i branje soli na stonskom području. Bazeni u stonskoj solani, najstarijoj u svijetu koja je još u funkciji, dobili su imena po svećima. Tako se kristalizacijski bazeni zovu: Frano, Nikola, Baltazar, Marija, Antun, Josip, Ivan, Petar i Pavao, a jedan je bez imena. Za vrijeme Dubrovačke Republike upotrebljavali su se još bazeni Vlaho te Lazar s granitnim dnem iz kojeg se vadila najčistija sol i slala na bečki dvor, a oni sada služe kao službenice glavnim bazenima za kristalizaciju.

U kasno poslijepodne, lagano umorni, uputili smo se u Dubrovnik. Prije nego što smo se razišli i krenuli svojim kućama, pozdravili smo se s razrednicima te im zahvalili na izletu na kojem smo se lijepo zabavili, ali i ponešto naučili.

Nikša Vukas 2.Bs

Zašto stariji ne razumiju mlade?

Ivan Levanat 2. Bs

Oduvijek su se mlađi pitali zašto ih roditelji ne razumiju? Zašto ih ne puštaju van do kada hoće? Možda je za to krivo i ponašanje mlađih prema starijima. No i kada mi ostarimo govorit ćemo da smo kao mlađi imali poštovanja prema starijima.

Je li to uistinu točno? Kako se mi ponašamo prema starijima? Možda se i ponašamo dobro, ali nas stariji "ne razumiju" na način na koji mi želimo.

Ponekad se pitamo jesu li se naši roditelji ponašali kao mi kada su bili mlađi? Iz priča možemo čuti da su njihovi roditelji bili jako strogi i da nisu imali mogućnosti koje mi danas imamo.

Možda nas stariji i razumiju, ali to iz nekih razloga skrivaju? Vjerojatno ne žele da mi radimo iste pogreške koje su i oni radili kada su bili mlađi.

Još jedan razlog nesporazumu mlađih i starih je i nedostatak komunikacije. Mlađi su sve više vezani uz tehnologiju. Ne skidaju pogleda s računala, ne vade slušalice iz ušiju, bulje nepomično u svoje mobitele ...

Na djecu sve više i više utječe i pritisak vršnjaka preko društvenih mreža pa izbjegavaju razgovor s roditeljima. Djecu praktički odgajaju društvene mreže poput facebooka, twittera... Stranice koje nisu prilagođene njihovom uzrastu mogu zbuniti djecu i uputiti ih krivim putem.

Jedan od razloga nerazumijevanja je i ubrzani životni stil. Roditelji nemaju vremena, djeca su često sama kod kuće i prisiljeni su sami rješavati probleme na koje nailaze.

Zbog pretjeranog korištenja interneta, mlađi se počinju koristiti nekim modernim izrazima koje stariji ne razumiju. Komuniciraju na moderan način što roditelje ne čini "in" i mlađi ne razgovaraju s njima ako baš ne moraju.

Mlađi traže slobodu, no roditelji pred njih stavlju ograničenja i ne dopuštaju im sve što bi oni htjeli te to dovodi do sukoba.

Mnogi odrasli govore "što mlađe to bahatije", no jesu li tako i za njih govorili dok su bili mlađi?

Vjerojatno jesu! Ipak, lijepo je da i mi sami preuzmemmo malo odgovornosti i da od starijih tražimo pomoć u našem odrastanju.

Luka Čučević, 1.E

Kako se treba postaviti prema onima koji su netolerantni Često čujemo izraz „Ponašaj se prema drugima onako kako bi htio da se oni ponašaju prema tebi.“ Ovo se pravilo ističe u skoro svim religijama svijeta, a u isto vrijeme je najčešće zanemareno.

Društva se uvijek protive velikim promjenama te nije čudno da će se većina stanovništva neke države protiviti promjenama koje se inače čine logičnim i humanim postupcima. U prošlosti je rasizam bio opća prihvaćen u nekim državama koje se danas smatraju vođama moralnih i demokratskih promjena u društвima.

Netolerantne osobe su osobe koje se smatraju ugrožene tuđim pravima te osjećaju da se njihova prava na neki način direktno narušavaju tuđim dobivanjem jednakih prava.

Prema njima se ne smije ponašati netolerantno jer onda nismo nimalo bolji. Njihove argumente treba mirno saslušati i o njima dobro razmisliti. Treba se staviti u njihove cipele i vidjeti što je izvorište njihova stajališta.

Ako su spremni razmisljati i diskutirati o svojim i vašim argumentima, doći će do kompromisa koji je u interesu objiju strana. Ako nisu spremni na kompromis, njihovo mišljenje se ne može zanemariti.

U kontaktu s netolerantnim osobama najveća je pogreška spustiti se na njihov nivo. Ostaje pitanje mogu li oni nadići taj svoj svijet, a na nama je u to vjerovati i upor no raditi na promjenama.

Naši učenici u Sarajevu

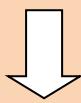
Veselo putovanje je započelo... Ivan je s harmonikom u punom pogonu!

Pogodite što to svi tako napeto gledaju? Dobrovoljac skače s mosta u

unutrašnjosti starog grada u Počitelju

Je li bolja Coca-Cola ili janjetina ?

Ajmo
ekipa!

4. N s razrednikom prof. Lučićem

4. Bs s razrednikom prof. Cvjetanovićem

Čuješ ti
profesora! Nema
kašnjenja!

Moralna zabava generacija 2013./14.

4.R s razrednicom prof. Bavčić

4.E s razrednicom prof. Mateljan

100 godina Panamskog kanala

Umjetni kanal u nazužem dijelu Srednje Amerike koji spaja Tih ocean i Atlantski ocean, otvoren je za promet prije 100 godina na Veliku Gospu 15.8.1914. prolaskom broda SS Ancona.

Kanal 81.6 km dug, 13.7 m dubok a na nazužem mjestu 91.5 m širok, uz Sueski kanal, predstavlja najvažniji pomorski kanal na svijetu kroz koji dnevno prođe 40 brodova.

Najveći razlog izgradnje kanala bio je skraćivanje plovidbe koja je prije bila duga i opasna preko Magellanovog prolaza i rta Horna te Drakeovog prolaza.

Do tada, to je bio najteži i najveći inženjerski projekt. Ideja se razvila tijekom 16. st. kada Francuzi vode izgradnju kanala. Zbog loše organizacije dolazi do velikih ljudskih gubitaka i do izbjivanja raznih bolesti. Život je izgubilo oko 22 000 ljudi. Ozbiljna gradnja počinje uz pomoć Amerike krajem 19.st. kada je u Kaliforniji nađeno zlato i postojao je interes za bržim prijelazom dvaju oceana. Pod vodstvom inženjera JOHNA FRANKA STEVENSONA počinje gradnja 1904. godine. Iskopano je 150 milijuna kubičnih metara materijala koji su uklonjeni (količina kojom bi puni željeznički vagoni 4 puta okružili Zemlju!). Pod vodstvom Amerikanaca život je izgubilo „samo“ 5000 ljudi.

Princip rada bio je jednostavan. Kanal ima tri seta bazena(LOKA) od kojih svaki ima dvije trake. Brod se uzdiže 26 metara iznad razine mora i spušta se do razine na suprotnoj strani. Tijekom lokovanja koriste vodu iz jezera GATUN, brane zatvaraju lokovske prostorije u kojima je oko 200 milijuna litara vode. Svaki set lokova ima kontrolne kućice iz kojih se vrši nadzor. Pri prolazu kanalom pomažu lokomotive koje uz pomoć kablova vuku brodove. Ovisno o veličini, svaki brod može zatražiti pomoć od 4 do 8 lokomotiva. U podne 31. prosinca 1999. Panama je dobila punu odgovornost za administraciju, održavanje i

operacije kanalom. ACP Panama Canal Authority- državna je institucija koja vodi poslove u svezi kanala.

Pristojbe se temelje na tipu, vrsti i veličini tereta koji se prevozi. Prosječna pristojba iznosi 54.000 USD. Najveća je iz 2006.godine kada je prolaz brodom kroz kanal plaćen 250.000 USD. Najmanja pristojba je 36 centi koju je 1928. godine platio Richard Halliburton za preplivavanje (10 dana).

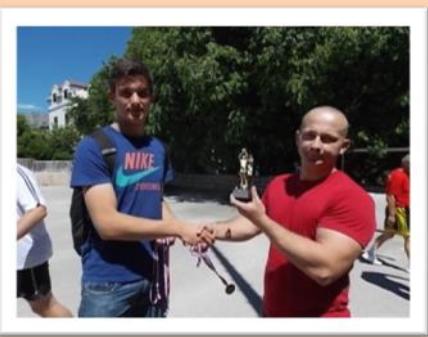
Plovidba Panamskim kanalom traje 8-10 sati što je znatno kraće nego putem preko Magellanovog prolaza i rta Horna te Drakeovog prolaza, a samim time i sigurnije za sve pomorce koji plove tim vodama.

Jerko Strgar, dipl.inž.

Odigrana utakmica između učenika i profesora

Ekipe su spremne. Dan je kao stvoren za veliko natjecanje! Gledatelji su zauzeli svoja mesta na tribinama i s nestrpljenjem se očekuje početak ove već tradicionalne, revijalne utakmice. Nakon napete borbe, pobjedu su izborili učenici te se, zadovoljni, okitili zlatom.

Profesori su sportski podnijeli poraz jer, kako se ono kaže, važno je sudjelovati!

OUR TRIP TO THE OLD TOWN

The famous English writer Bernard Shaw once told that Dubrovnik is the most beautiful town in the world. I think he was right.

My classmates and I went with our teacher by bus to see the Old Town three weeks ago. There are a lot of historical buildings in our town. It is well-known town for foreign tourists around the world.

In the beginning we saw Aquarium and after that Maritime Museum. It was really fascinating. We saw some interesting fish and sea turtle in aquarium. Our teacher educated us in Maritime Museum. After the sightseeing we went to see the city walls. It was the first time for me and some of my classmates to visit the city walls. We walked and we watched around us. Then we reached near fort "Minčeta" and we took some photos with our teacher. We were very content and

happy and therefore our picture will stay in our memory.

I noticed several statues of Saint Blasius who is patron saint of our ancient town. It was very interesting to see many roofs of private houses and pigeons too.

When we put down to Stradun (the main street in the Old Town), we saw the Franciscan church "Male braće", cathedral, Rector 's Palace and the Onofrio 's fountain.

In my opinion my native town Dubrovnik is the pearl of the Adriatic and really it is the most beautiful town in the world.

Ivan Mandić, 2. Bs

The City Walls of Dubrovnik

Last week my class took a trip to the city walls. It was an interesting experience where many of us got to learn something new about the thing for which Dubrovnik is mostly famous.

The trip was accompanied with an amazing view of the Old Town. The construction of the walls began somewhere around the 13th century and the idea behind them was using them as a defensive mechanism against other nations. The final look, which the city walls bear today, was finished between the 15th and 16th century.

The vital parts of the walls are five huge towers and three city doors. The most famous tower is Minčeta, which is located in the northern part of the city. It was built in 1464. and it was constructed by many great builders. One among

them was Juraj Dalmatinac, a famous sculptor and builder. The model of Minčeta was built by Michelozzo Michelozzi. The cause of building this magnificent tower was the fall of Byzantine empire in 1453.

The other towers are Bokar, Revelin, Lovrjenac and saint Ivan. Today, Revelin is famous as a „party place because every weekend there is a hosted party in it, usually accompanied by random gigs. If you like parties, you will love Revelin.

Today, visiting the city walls at least once is an obligation for every tourist who visits Dubrovnik. The history of the walls followed by an amazing sightseeing experience is an event which very few people will forget.

The walk was quite enjoyable, the weather was very nice after many rainy days and we even took a couple of class photos together. For some of us it was the first visit of the city walls and we hope to go sightseeing together again.

Antun Bašica, 1.Nb

Intervju s našim ravnateljem

Povod razgovoru je skori odlazak našeg dugogodišnjeg ravnatelja Tomislava Vitkovića u mirovinu. Svojim radom, stručnošću, komunikacijskim vještinama, toplinom, brigom da održi dobre međuljudske odnose i riješi naizgled nerješive problema na zadovoljstvo obju strana, obilježio je jedno razdoblje u povijesti Pomorsko-tehničke škole. Mnogi su ga učenici doživljavali, ne kao krutog ravnatelji ili nekad direktora, već kao osobu od povjerenja kojoj je lakše nego roditeljima priznati zašto bježe iz škole i koji ih problemi muče. U našoj školi je od 1976. godine. Mnogo se toga promijenilo kako u njegovu osobnom životu tako i u vođenju škole.

1. Koje vas uspomene vežu za djetinjstvo?

Odrastao nam na selu pa je većina mojih uspomena vezana za nestasluke seoskog dječaka. Bio sam vrlo živahan i često sam morao dovoditi roditelje u školu ili kod svećenika na razgovor. Bilo je puno takvih događaja.

2. Prisjećajući se svoje mladosti, recite nam jesu li mladi tada bili drugačiji od današnjih.

Mladi su uvjek mladi, ali su u moje vrijeme bili puno zadovoljniji i radišniji nego danas. Imali su više poštovanja prema roditeljima, nastavnicima i starijim osobama. Čini mi se da su nekad bili zadovoljniji svojim životom bez obzira što su imali daleko manje nego sad. Više su se međusobno družili jer nije bilo tehničkih uređaja za komunikaciju ni društvenih mreža.

3. Što mislite o poslovici "Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba"? Kako je proteklo vaše školovanje?

Kao i sve u životu, tako i ova poslovica, ne važi za sve ljude, pogotovo ne za mene. Konkretno, taj učenički period života pamtim kao iznimno težak i na neki način tužan. Naime, s 11 godina napustio sam kuću i svoj rodni Pelješac te se otisnuo u Sarajevo kod rodbine gdje sam nastavio školovanje. Kad sam imao 13 godina, umrla mi je tetka kod koje sam bio smješten pa je moj boravak bio još teži. Bio sam prepušten sam sebi, radio sam razno-razne poslove da bih se školovao. Na kraju mogu reći da se više slažem s poslovicom "Što te ne ubije, to te ojača".

4. Smatrate li da je današnjim učenicima lakše nego što je bilo ranijim generacijama s obzirom na nove tehnologije, poput interneta i mobitela, koje omogućavaju lakšu dostupnost informacijama i brzu komunikaciju?

Korištenjem naprednih tehnologija učenicima je daleko lakše doći do točnih informacija u vrlo kratkom vremenu. Međutim, takav način učenja ima negativne posljedice, a jedna od njih je nedostatak logičnog razmišljanja. Njihovo znanje je većinom na nivou reprodukcije pročitanih i serviranih sadržaja, često su kratkoročna i nisu plod njihovog analiziranja, povezivanja i zaključivanja.

5. Iz svog dugogodišnjeg rada u školi koje trenutke pamtite kao posebno lijepo?

Svaki posao, pa tako i ovaj, satkan je od lijepih, ponekad ružnih ili čak tužnih trenutaka. Nakon 38 godina radnog staža provedenog u ovoj školi, sa sigurnošću mogu reći da je bilo daleko više lijepih trenutaka i da sam gotovo uvijek na posao dolazio s velikim zadovoljstvom pa ne bih mogao izdvojiti neki posebni trenutak. Ono što znam i u što sam potpuno siguran je da će mi ova škola, učenici i moje kolege s kojima sam radio, jako nedostajati. Već se pomalo pribjavam tih nadolazećih trenutaka.

6. Možete li usporediti Pomorsku školu i pomorska zvanja nekad i sad?

Pomorska je bila škola na nivou, zanimanje pomorac cijenjeno i ugledno. U školu smo upisivali po tri nautička i brodostrojarska odjela, a imali smo i zanimanje radiotelegrafist. Uvođenjem reforme, tzv. Šuvarove interese za ovo zanimanje izgubio se među ostalima. Vlada sve manji interes, a tome pridonosi i sveprisutno okretanje stanovnika naše županije turizmu. Više nema ni tako potrebne pomoći i poticaja lokalnog brodara Atlantske plovidbe. Našim učenicima više ne daju stipendije. Sve manje se ulaže u ovo, nekad vrlo cijenjeno zanimanje. Naše pomorce istiskuju neke druge pomorske nacije koje ulažu više novca u centre za obuku kadrova.

7. Je li vam ikad bilo žao što niste nikad radili u proizvodnji, već ste „zapeli“ među omladinom? Nakon što sam završio srednju tehničku školu, diplomirao sam strojarstvo. Nisam nikad razmišljao unaprijed o svojoj budućnosti. Kad sam se vratio u Dubrovnik, počeo sam raditi u Školi učenika u privredi i Medicinskoj školi. Tako sam zavolio rad s mladima, a ovo drugo mi nikada nije falilo.

8. Što biste poručili budućem ravnatelju ili ravnateljici? Ravnatelj mora biti dobar menadžer, psiholog i pedagog. Voditi školu je izuzetno kompleksan posao. Velike društvene i ekonomski promjene imaju za posljedicu promjenu društvenih i obiteljskih vrijednosti. Odnos učenik-roditelj-škola postao je vrlo komplikiran i osjetljiv. Ravnatelj mora balansirati između potreba i problema nastavnog kadra, osoblja, učenika, roditelja i Ministarstva. Svatko se danas može žaliti, čak i anonimno, kao da je postao trend boriti se za svoja prava, a zanemariti obaveze i dužnosti. Odgovoran je to posao koji crpi energiju.

9. Imate li planova čime ćete se baviti u mirovini? Hobi mi je poljoprivreda. Posvetit ću se baštini u Brijesti na Pelješcu. Nadoknadit ću i propuštene trenutke s obitelji, posebno s unučicom.

Zahvaljujemo vam na razgovoru i želimo da ne mirujete u mirovini, već da što duže budete aktivni.

Profesori zaplovili Kraljicom mora

*Na blagdan sv. Nikole, 6.12.2013.
naši su profesori zaplovili školskim
brodom Kraljica mora.*

Kraljica mora je školski brod tipa „loger“, motorni jedrenjak s dva jarbola, duljine 35 metra, širine 8,55 m, gaza 2,65 m. Može ukrcati 28 učenika/studenata, 4 nastavnika i 7 članova posade.

Ima težinu 298 bruto tona i brzinu od 6, odnosno 11 čvorova, ovisno o tome plovi li na jedra ili motorom.

Na slobodu pozvani

Rekordno velik broj mladih, njih čak 31.917 prijavio se na Susret hrvatske katoličke mlađeži (SHKM), koji se održao 26. i 27. travnja u Dubrovniku. Procijenjeno je da je, uz mlade Dubrovačke biskupije, u Dubrovniku sudjelovalo više od 35.000 sudionika. To je bilo najveće okupljanje mladih u odnosu na prethodne susrete, koji se organiziraju od 1996. godine. Stanovnici naše županije rado su se odazvali i otvorili vrata svojih domova mnogim mladima kako bi im pružili prenoćište i objed. Ipak, s obzirom na tako velik broj sudionika mnogi su prenoćište našli u školama i dvoranama. Tako je i naša škola sudjelovala u ovom događanju te ugostila velik broj mladih u školskoj dvorani i po razredima gdje su noćili. Organizatori navode i broj od 1600 mladih

volontera iz Dubrovačke biskupije na što su iznimno ponosni. Neki od učenika naše škole također su volontirali na ovom susretu. Sljedeći susret SHKM bit će u Vukovaru 2017.godine.

Mali nogomet

Na Županijskom prvenstvu školskih sportskih društava srednjih škola u malom nogometu za mladiće za koje je odigrano 23. 01. 2014. godine u Metkoviću postignuti su sljedeći rezultati:

Polufinale

Gimnazija Metković – SŠ P. Šegedina Korčula	5 : 2
Pomorsko-tehnička škola Dbk – Gimnazija Dubrovnik	2 : 2

Utakmica za 3. mjesto

SŠ P. Šegedina Korčula – Gimnazija Dubrovnik	5 : 3
--	-------

Utakmica za 1. mjesto

Pomorsko-tehnička škola Dbk - Gimnazija Metković	2 : 3
--	-------

Poredak:

1. ŠŠD „Gimnazija Metković“ Gimnazija Metković

2. ŠŠD „Pomorac“ Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

(Josip Zadro, Ivan Miljanić, Marin Žanetić, Pero Opušić, Ivica Obad, Stjepan Skurić, Neno Petrušić, Luka Papac, Đuro Trković, Marko Trtoman, Niko Vlahušić, Vlaho Pržić, voditelj Antonio Lučić)

3. ŠŠD „Korčula“ Srednja škola Petra Šegedina Korčula

4. ŠŠD „Gimnazijalac“ Gimnazija Dubrovnik

Atletika

Županijsko prvenstvo školskih sportskih klubova srednjih škola u atletici održano je 23. listopada 2013.g. na Gradskom stadionu u Makarskoj.

Na natjecanju su sudjelovale 4 ekipe školskih sportskih društava u konkurenciji mladića.

Postignuti su sljedeći rezultati:

1. ŠŠD „Škoj“ Srednje škole Blato
2. ŠŠD „Dupin“ Srednje škole Vela Luka
3. ŠŠD „Gimnazijalac“ Gimnazije Dubrovnik

4. ŠŠD „Pomorac“ Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

(Niko Vlahušić, Kruno Oberan, Mateo Majić, Domagoj Metković, Karlo Grbin, Bruno Šijaković, Bruno Tomić, Mateo Pinčević, Frano Glumac, Ivan Šutalo, Robert Karin, Ivan Vuknić, Frano Nola, voditelj Martin Sentić)

Stolni tenis

Županijsko prvenstvo ŠŠD u stolnom tenisu za srednje škole Dubrovačko – neretvanske županije, Dubrovnik, 13.prosinca 2013.

skupina "A"

Pomorsko-tehnička škola Dbk – SŠ Blato	3:1
SŠ fra A.K.Miošića Ploče– Dubrovačka privatna gimnazija	0:3
Pomorsko-tehnička škola Dbk – Dubrovačka privatna gimnazija	3:1
SŠ Blato – SŠ fra A.K.Miošića Ploče	3:1
SŠ fra A.K.Miošića Ploče – Pomorsko-tehnička škola Dbk	0:3
Dubrovačka privatna gimnazija – SŠ Blato	2:3

poredak: skupina "A"

1. Pomorsko-tehnička škola Dbk
2. SŠ Blato
3. Dubrovačka privatna gimnazija
4. SŠ fra A.K.Miošića Ploče

Badminton

Učenici naše škole: Frano Bezić 1. Na, Luka Čučević 1.E, Antonio Barkidžija 2.Na i Mario Barkidžija 2. Nb pod vodstvom prof. Antonia Lučića postigli su odlične rezultate u badmintonu.

Najprije su pobijedili na Županijskom natjecanju u Dubrovniku, a potom su osvojili i prvo mjesto na Regionalnom natjecanju u Šibeniku, 19.3. 2014.

Našim učenicima i prof. Lučiću od srca čestitamo i želimo puno uspjeha na Državnom natjecanju koje će se održati u Umagu u svibnju 2014.

Odbojka

Naši učenici pod vodstvom prof. Martina Sentića ostvarili su odlične rezultate pobijedivši na Županijskom natjecanju u odbojci .

To su učenici: Orsat Bajurin, Božo Džamarija, Karlo Grbin, Nikša Ivanović, Josip Karačić, Karlo Pekić, Matej Raguž, Ivan Raguž, Ivan Mihael Sutić, Petar Šimunović, Marin Žanetić, Toni Žarak i Ivan Levanat.

Vrhunski sportaši iz naše škole

Našim učenicima i prof. Sentiću
čestitamo i želimo im puno uspjeha

na *Matej Raguž, 2. Bs*

Regionalnom natjecanju u Splitu, 26.3. 2014.

Neki učenici naše škole prave su zvijezde u svijetu sporta. Mladić koji postiže vrhunske rezultate u judu je Matej Raguž, učenik 2. BS.

Judom se bavi od svoje četvrte godine. Trenira u Judo klubu "Dubrovnik", a član je Hrvatske kadetske reprezentacije. Tri puta je bio prvak Hrvatske. Natječe se u kategoriji do 90 kg.

Na Europskom kadetskom kupu, održanom u Zagrebu u ožujku ove godine, osvojio je treće mjesto pod vodstvom trenera Željka Đapića.

Svojim najvećim postignućem smatra osvajanje Svjetskog kupa za mlađe kadete u Mađarskoj 2011. Matej trenira svaki dan jedan do dva sata, a pred natjecanje i dva puta dnevno. Trenutno skuplja bodove i normu za Europsko prvenstvo koje će se održati ovoga srpnja u Ateni. Planira što duže ostati u sportu, a nakon natjecateljske karijere, volio bi postati trener i prenijeti svoje znanje mlađima. U sportu mu je uzor Ilias Iliadis, grčki judaš, osvajač olimpijskog i svjetskog zlata.

Matej za sada dobro usklađuje sportske i školske obaveze. U školi mu je omiljeni predmet povijest. Još nema slobodnog vremena za curu, ali svakako prednost imaju sportašice.

Judo bi preporučio svima jer to nije grub sport, u njemu nije presudna snaga, već taktiziranje, tehnika bacanja i dobra psihička pripremljenost. Na velikim natjecanjima najveći mu je neprijatelj trema.

O ovom skromnom i uspješnom mladiću sigurno ćemo još puno toga čuti, pred njim su mnoga natjecanja. Želimo mu mnogo uspjeha!

ŠALE

Sin nekog arapskog šeika studira u Zagrebu. Nakon mjesec dana piše kući:
- Hrvatska je prelijepa, ljudi su jako ljubazni i baš mi se sviđa ovdje. Samo mi je ponekad neugodno kad idem na fakultet u mom pozlaćenom mercedesu, a neki od mojih profesora izlaze iz tramvaja....

Poslije par dana stiže ček na milijun dolara s kratkom porukom roditelja:
- Nemoj nas sramotiti, kupi i ti sebi tramvaj!

Pacijent sav prestrašen trči kroz hodnik bolnice. Pitaju ga ljudi što mu je, zašto bježi, a on će:
- Ajoooj pa sestra je rekla 'Ne bojte se ništa, to je samo rutinska operacija, vjerojatno

Učiteljica: "Ivice, opet nisi bio u školi ?"
Ivica: "Baka mi je bila smrtno bolesna !?"
Učiteljica: "Uvijek ista isprika."
Ivica: "I mi već sumnjamo da baka glumi !?"

Pamet je najbolje raspoređena stvar na svijetu , svi misle da je imaju dovoljno.

Haso: Mujo, znaš li razliku između besplatno i džaba?

Mujo: Ne znam.

Haso: E pa ovako, u školu si iš'o besplatno ali džaba!